

ФЕНОМЕН ПОЕЗІЇ ДЖИМА MORRISONA

Статтю присвячено лінгвофілософській інтерпретації поезії Джима Моррісона. Основну увагу звернено на поетичні засоби Д.Моррісона, що спрямовані на відтворення образного та філософського навантаження художнього слова. Використано метод інтерпретації, що передбачає переклад вірша та аналіз поетичних образів як засобів вербалізації мовної свідомості автора. Також розглянуто міфічний, психолінгвістичний і філософський аспекти поезії Д. Моррісона.

Ключові слова: поезія, лінгвофілософія, інтерпретація, мовна свідомість автора.

*"Кажуть, що для того, щоб йти шляхом щирості,
необхідно жити так, немов ти вже помер"*

Кодекс Бусідо

Світ поетичного слова містить у собі усі ті бурхливі поштовхи, що створює уява. Сприйняття та відтворення поетичного відчуття є важливим фактором, що формує окрему культуру. Поезія існує як особисто орієнтована творчість, яка підвладна сфері творчого натхнення, і тому значним фактором є інтегрованість зі світової поетичної спадщиною, що позначається на розширенні меж культурної взаємодії. Визнання окремих поетів реалізується для нас як сфера обдарованості і того, що захоплює, вражає та запам'ятовується. Поезія та її зміст виявляються зразком колективної пам'яті світу, яка тісно межує зі сферою підсвідомого, з якої вона надходить і в яку вона вертається формуючи міфічний простір суспільної пам'ятки. Тобто, поетичний вірш здатен зберігати в собі атмосферу і усе те коло подій, які його утворили. Це визначає вірш формою рухливої думки, яка незалежно від територіальних меж здатна до мігрування та окремого життя у вигляді витвору мистецтва та

життєвої байки із запам'ятовним резонансом відповідності звучання та вислову.

Слід додати, що на рівні вітчизняного простору спроба дослідити поезію Джима Моррісона здійснена вперше, що, в свою чергу, визначає перспективу та актуальність роботи. Актуальність обраної теми зумовлена можливістю переосмислення творчості Джима Моррісона в контексті нового прочитання ключових ідей, образів і засобів побудови його поетичного тексту. Методом нашого дослідження було обрано деконструкцію, що пов'язана з такими філософами як Жак Дерріда, Мартін Хайдеггер, Поль де Ман та ін. Розуміння деконструкції сприймається як теорія та техніка багатомовності, відповідно до слів Жака Дерріда, як додаткова або "ще одна мова" ("plus d'une langue") [13; 10, с. 15], для розкриття якої необхідна різноманітність варіантів перекладу та інтерпретації.

У дослідженні деконструкція інтерпретує образну символіку художньої мови Джима Моррісона, яка виявляється через авторський переклад поетичних образів та реалізується через міфічний, психолінгвістичний та поетично-філософський феномени творчості Д. Моррісона.

Інтерпретація поезії Д. Моррісона уможливорюється в такому разі, якщо сприймати його вірші як те, що увібрало в себе вже відомі світу ідеї. Д. Моррісона вважали інтелектуально розвиненою та обізнаною людиною у сфері філософії, літератури та мистецтва, тому до поля зору нашого дослідження потрапили й ті відомі джерела, які визначили формування моррісонівської поезії. Серед цих джерел є як класичні твори з філософії та поезії, так і твори його сучасників. Основним джерелом творчості Д. Моррісона, як відомо, був твір Фрідріха Ніцше "Народження трагедії". Д. Моррісон у своїх образах, віршуванні, поведінці та житті повністю відтворив всі принципи новації Ніцше: "Істота природи повинна була знайти собі тепер символічне вираження; необхідний новий світ символів, тілесна символіка у всій її повноті, не тільки символіка вуст, обличчя, слова, але і досконалий, примушуючий до ритмічного єднання усіх складових жест". [1, с. 52].

Передумовою творчості в контексті конструювання Д. Моррісоном поетичної мови був також англійський поет і художник Вільям Блейк, поезія якого відзначалась милозвучністю, сповненою глибоким романтизмом і містицизмом мовою. Наприклад:

Never pain to tell thy love,

Love that never told can be;
For the gentle wind does move
Silently, invisibly [5].

Відсутній біль промовити любов,
Якої не буди ніколи.
Як лагідний вітер, і знов
Тиша, незримо навколо.

У процесі читання можна почути, що у В. Блейка інтонація віршування співпадає з ознаками самих слів, де "Silently, invisibly" ("Мовчки, незримо") потребує тихого вимовляння, і якщо "Silently" стосується просто затихання, то "Invisibly" доходить до нечутності, бо продовжує вимовлятися в свідомості, яка відсилає мовчання та незримість до м'якого вітру "gentle wind" тазмушує відчувати цей вітер настільки, що свідомість починає породжувати його запах і те відчуття загадковості, яке відчув автор. І чим абстрактніші, символічніші слова та чіткіша передача відчуття, тим більша можливість створювати у свідомості відповідні образи й стани.

Іще одним натхненником для Д. Моррісона був французький поет Артюр Рембо. Він почав писати в 15 років, побачивши в поетичному саморуйнування "ясновидіння". Він, постійно мандруючи, перебував у творчому пошуку, за що його назвали "Мандрівником в черевиках, підбитих вітром". У 1927 році Поль Валері залишив запис: "Рембо - межа". Фрагмент вірша (авторський переклад):

Quepouvais – jeboiredanscettejeuneOise
Ormeaux sans voix, gazon sans fleurs, ciel couverts.
Que tirais-je a la gourde de colocase?
Quelque liqueur d or fade et qui fait suer [7, с. 268].

*Витока Уази, оазис, омана—
Німих розмов мовчазний ліс,
Що зачерпнути я міг з туману?
Ковток золотий, обридлий і прісний.*

З іншого боку поезія Д. Моррісона перебувала під впливом американського письменника Джека Керуака, найвидатнішим твором якого є рукопис "В дорозі", написаний у дусі "незримого" блейківського вітру та імпровізації, в якій незримо відчуваються молекули любові "That nevertold can be" В. Блейка.

"Початок нашої подорожі був ознаменований дощем і таємничістю. Я розумів, що попереду лише велика сага туманів"[2, с. 149], – писав Джек Керуак. І якщо Артур Рембо все ж запитує – "Що зачерпнути я міг з туману?"[8, с.268], то Д. Керуак відповідає, - "Тієї ночі я вирішив, що я привид"[2, с. 154].

Метою дослідження є розкриття структури образу віршування та мислення Джима Моррісона, виділення основних закономірностей творчих ідей, відтворення послідовності поетичного вираження. Мета передбачає інтерпретацію поетичного феномену Д. Моррісона в контексті творчого прочитання авторської символіки. В першу чергу, приділяється увага інтерпретації поетичній асоціації та підміні змісту, через які реалізується гіпнотичний пафос моррісонівської поезії.

Поезія Джима Моррісона проста для розуміння, якщо сприймати її міфічне відтворення, в основі якого лежить своєрідний тип мислення, що наочно характеризує твір "Proverbs of hell" ("Притчі пекла") Вільяма Блейка [4, с. 182]:

*"Improvement makes straight roads; but the crooked roads
without Improvement are roads of genius" -*

*"Вчення створює шляхи прямими; але криві шляхи як вони є -
шляхи Генія".*

Д. Моррісон принципів онаслідує деякі правила, в які вкладається його внутрішній світ, індивідуалізуючи який, він досягає подолання цієї ж індивідуалізації. "Сфера поезії лежить

не поза межами світу, як фантастична неможливість породжена поетично налаштованою головою: вона прагне бути чимось протилежним цій неможливості"[1, с. 80-81],– пише Ф. Ніцше, бо вірш Д. Моррісона і є формою ніцшеанського погляду, протилежністю цієї неможливості. "Break on through"[15] -

*You know the day destroy the night
Night divides the day
Tried to run
Tried to hide
Break on through to the other side.*

*Ви знаєте день згубить ніч,
Ледь ніч загубить день.
Втікати,
Заховатися віч-на-віч
Від тих, хто перетнув межу
доби навсбіч.*

У поглинанні ночі днем виявляється звернення автора до простору часу, доби, серед яких вимовляння"Прорвись" запрошує вийти за рамки цього часу, де він стає мінливим поняттям всередині сну чи підсвідомості. Простий вислів "Прорватись наскрізь" перетворюється на крик у легкому командному тоні, стаючи своєрідним гаслом, що вводить по той бік, попереджаючи, що "Індивід з усіма його межами і заходами тоне тут у самозабутті діонісичних станів - надмірність виявляється істиною" [1,с. 60]. На що В. Блейк в "Притчах пекла" тавтологічно додає – "The road of excess leads to the palace of wisdom" - "Стежка надмірностей веде до палат мудрості"[4, с. 178], де простежуються все ті ж "криві шляхи генія"[4, с. 182].

Звертаючись до вірша "Light my fire" ("Запали мій вогонь") [15], перш за все пригадується уривок з "Парадоксу актора" Дені Дідро: - "Він опанував нашими душами і тримав їх у стані надзвичайного напруження, яке я коли-небудь відчував. Чи захоплювався я? Так, захоплювався. Чи був я зворушений? Так, я був зворушений"[3 ,с. 93]. Про вірш "Запали мій вогонь" згадували, що, коли ця пісня була хітом, її транслиювали кожні

п'ять хвилин, на вулицях стояв хаос, а люди палили будівлі – "Чи був я зворушений?".

*You know that it
would be untrue*

*You know that I would be a liar
If I was to say to you
Girl, we couldn't get
much higher.*

*Ти знаєш, що, можливо, неправда
Ти знаєш, я, можливо, брешу,
Але я тобі це сказав вже,
Дівчино, ми пізнали межу.*

Але Ф. Ніцше додає, що "він згадає, як при погляді на рухомий перед ним міф, він відчув піднесення до якоїсь всеосяжності, немов сила його очей булане в сприйнятті речей, а у проникненні в них, де він за допомогою музики, наче чуттєвими очима, бачить перед собою пориви волі, боротьбу мотивів, все прибуває потік пристрастей у формі безлічі живих і рухливих ліній та фігур, наче він отримав тим самим здатність занурюватися у витончені таємниці несвідомих рухів" [1, с. 174]. Далекоглядність Ф. Ніцше дозволила йому писати так, що його прочитання, немов естафета, передавала новоявленому поетові ніби містичне послання ззовні, сприйнявши яке, він повинен був відтворити певні форми, зміст та ідея яких були вкладені в невелику книжечку – "Народження трагедії з духу музики".

*The time to
hesitate is through*

*No time to wallow in the mire
Try now we can only lose
And our love become
a funeral pyre.*

*Думкам настав кінець колівати,
Не час утопати в грізї,*

*Що спробував можемо програти
Любов в похороннім вогні.*

У прочитанні вірша Ф. Ніцше зауважив би, що "аполонічний обман виявляється тим, чим він є, - покриттям дії Діоніса, яка настільки могутня, що спонукає в кінці кінців саму драму Аполлона вступити в таку сферу, де вона починає говорити з діонісичною мудрістю та відмовляється від самої себе"[1, с. 173]. Складне розуміння відношення цих джерел виражається лише символом взаємної дії, де "Діоніс говорить мовою Аполлона, а Аполлон, зрештою, мовою Діоніса" [1, с. 173] -

<i>Come on baby, light my fire</i>	<i>З тобою мій вогник як гасло</i>
<i>Come on baby, light my fire</i>	<i>З тобою мій вогник як гасло</i>
<i>Try to set the night on fire</i>	<i>Мов ніч у вогні горить ясно</i>
<i>Try to set the night on fire</i>	<i>Мов ніч у вогні горить ясно</i>
<i>Try to set the night on fire</i>	<i>Мов ніч у вогні горить ясно</i>
<i>Try to set the night on fire, yeah</i>	<i>Мов ніч у вогні горить ясно.</i>

Вірш починається зі слів "You know that it would be untrue" - "Ти знаєш, це, можливо, неправда", які переконують в ілюзії, містерії, що, будучи наділеною свідомістю, сама промовляє - "You know that I would be a liar" - "Ти знаєш, я, можливо, брешу", символічне значення якої тільки зросте словами - "If I was to say to you" - "Але якщо я тобі це говорю", то повинен бути наслідковий зміст, "то, можливо, це правда", але далі ми бачимо фразу "Girl, we couldn't get much higher" - "Дівчино, ми пізнали межу". І тут вірш увиразнюється мелодійною абракадаброю, відтворюючись, в якому ритміка та малюнок зображують щось зовсім дитяче, гру, біготню, абсолютно смішну, нелогічну, бо "baby" також перекладається як "дитина", що зникає, немов квантовий феномен у мить здивування глядача, який побачив посмішку на обличчі.

Ідейно-сміслові наповнення вірша увиразнюється й тим, що фраза "Запали мій вогонь" передбачає темряву для світла, а сама мелодія та запис голосу зроблені спеціально приглушеними, створюючи порожню атмосферу підземелля чи підвалу, коли голос чується ніби з темної глибини. Основним сюжетним

елементом поезії Д. Моррісона, який простежується у праці Ф. Ніцше "Народження трагедії", є міф про Діоніса, який після смерті потрапляє в царство мертвих - у підземелля. Для Д. Моррісона, який добре знав цей міф, не є випадковістю, що підземелля та напівпідвальне приглушення голосу мають дещо спільне, приглушення голосу стає повстанням мертвого.

Незважаючи на крики захоплених Д. Моррісоном та враховуючи джерела, його поезія завжди здається вторинною, будучи при цьому суто сакраментальною. "Theend" ("Кінець") [15] і є таким твором, витканим із уривків станів та написів інших. І все ж попри цю несамостійність, в його поезії завжди виявлялася природа у властивих лише їй фарбах: чи то вітер починав дути сильніше, чи то хмари ставали темнішими, доходячи до повної темряви все того ж підземелля. І в якийсь момент можна було почати знемагати від прослуховування цих пісень, переймаючись естафетою інтерпретації -

*This is the end,
Beautiful friend*

This is the end, My only friend,

the end

*Of our elaborate plans, the end
Of everything that stands,
the end*

*No safety or surprise, the end
немов
I'll never look into your eyes...
Again*

*Це кінець, мій гарний приятелю,
Це кінець, мій єдиний друг,
Омріяним шляхам не бувати, кінець
Важливому нам не стати
Відсутній подив чи страх,
Я не з'явлюся в твоїх очах
Знов.*

"Так буває в лісах, вони завжди здаються знайомими, давно забутими, як особа давно померлого родича, як давній сон, як принесений хвилями обривок забутою пісні, і найбільше - як золоті вічності минулого дитинства або минулого життя, всього живого й вмираючого, мільйон років назад так само щеміло серце, і хмари, пропливаючи над головою, підтверджують це почуття своєю самотньою знайомістю" - проникливо каже Д. Керуак [6].

*Can you picture what will be,
So limitless and free
Desperately in need... of some...
stranger's hand
In a... desperate land
Lost in a Roman...
wilderness of pain
And all the children are insane,
All the children are insane
Waiting for the summer
rain, yeah*

*Чи зможеш уявити майбутнє,
Обмежене, вільне, незбутнє
Як розпач потреби вбирає
Немов дивне чудо торкає
В забутій землі, що не знає
Загублений Римом незайманий біль
Що діти малі божевільні
Всі діти малі божевільні
Чекають на дощ? мов у прозрінні.*

Дуже важливим аспектом цього вірша та мелодії є те, що в них одразу не чути тієї поверхневої агресії, яку вимовлено в поезіях "Прорвися на ту сторону" і "Запали мій вогонь". Все в "Кінці" постає спокійним, навіть верхні інтонації, що мовлять крики жаху, виглядають спокійно, немов спостерігає їх той, хто медитує. Вірш "Кінець" суто містичний, навіть релігійний,

можливо навіть окультний, у ньому зображується дійство немов з таємної медитативної традиції або зовсім невідомої релігії.

*He took a face from the ancient gallery
And he walked on down the hall
He went into the room where his sister
lived, and... then he
Paid a visit to his brother, and then he
He walked on down the hall, and
And he came to a door and he looked inside
Father, yes son, I want to kill you
Mother... I want...
C'mon baby, take a chance with us
And meet me at the back of the blue bus.*

*Він набув лиця античності
Та пройшовся вниз до зали
Пройшов всередину до кімнати сестри
Після
Зробивши візит брату
Він прогулявся до нижньої зали, та
Та дійшов двері,
і заглянув усередину
Батько, так синок, я хочу вбити тебе
Мати...я хочу...
Давайте малі, ризикніть з нами
Зустріньмося на іншій стороні блюзу.*

У вірші простежується використання поетом принципу маски, зокрема античного періоду, коли йдеться про одягання Д. Моррісоном маски Едіпа. При вимовлянні цього фрагменту на сцені він заплющує очі. Мелодія підходить до розв'язки, починають лунати дивні звуки барабанів зі словами - "Kill, kill, kill, kill, kill, kill" - запозичені з "Тибетської книги мертвих" - "Серед цього саява пролунає природне звучання Істини, подібно тисячі громів, будуть чутні лайливі до трепету мантри зі словами -Убий! Убий!" [7, с. 242]. Категорії цього вірша цілком відповідає міфологема, забарвлена на

медитативний манер. Мелодія починається зі звуку дзвіночків над дверима -ми увійшли. Цей вірш сформований триполярним чином. Перша основа вірша найдовша, можна сказати оповідна, різко переходить у другу на темі античності, закінчуючись словами Едіпа, після яких іде на третю основу, яка закінчується пронизливими криками, барабанною партією і словами "убий, убий!". А потім вірш знову повертається в першу стадію. Трикомпонентне градаційне конструювання вірша обривається поверненням до пониженої гучності, яка закінчується повною тишею та переходом до відсутності.

*This is the end, Beautiful friend
This is the end, My only friend, the end
It hurts to set you free
But you'll never follow me
The end of laughter and soft lies
This is the end
The end of nights we tried to die*

*Це кінець, мій любий друже,
Це кінець, мій єдиний друг, кінець,
Як боляче тебе звільняти,
Того, хто не буде мене навіщати,
Кінець усмішкам, легкій брехні,
Кінець тих ночей, що вмирили вогні,
Це кінець.*

Образний потенціал вірша "L. A. Woman" [15] повною мірою уисловлює роман "В дорозі" Д. Керуака.

*Well, I just got into town about an hour ago
Took a look around, see which way the wind blow
Я влетів у місто годину потому
Поглянув навколо, шукав вітру слово.*

Атмосфера вірша "L.A. Woman" звернена до авторського відчуття нічного простору та естетики палаючого міста. Цей вірш у прямому сенсі інтерпретує нічну поїздку навколо вогнів Лос-Анджелесу, яку можливо й досіна своєму FordMustang здійснює привид Д. Моррісона. "L.A. Woman " є віршем, який дихає,

переносячись туди, де простір та повітряспрямовуються до часу та руху, переслідуючі все ті ж дитячі радощі роману "В дорозі".

*Are you a lucky little lady in The City of Light
Or just another lost angel, City of Night.*

*Ти щаслива маленька у місті палання?
Чи в темряві ангел немов у зізнанні?*

Уривок зображає тугу жінки, яка, незважаючи на світло, перебуває в темряві, де тисячі вогників, якими світить це місто, так само нагадують її волосся -

*I see your hair is burnin'
Hills are filled with fire
If they say I never loved you
You know they are a liar
Drivin' down your freeways
Midnite alleys roam
Cops in cars, the topless bars
Never saw a woman
So alone, so alone...
Motel Money Murder Madness
Let's change the mood from
glad to sadness
Mr. Mojo Risin', Mr. Mojo Risin'.*

*Я бачу волосся палає
А пагорби повні вогню
Промовити я не бажаю
Словами, що мовлять брехню
А нижче відкриттії пути
Вечірні мандрівки в похід
Бари топлесс і копи повсюди
Ніколи не бачили жінки
Самотньої слід, такої самотньої слід
Готель із грошима, вбивство та ярість
Змінимо настрійіз насильства на радість
Харизма світла, харизма світла.*

Агресивна естетика зображення дівчини, волосся якої, немов вогонь, виражається, насамперед, у бурхливій реакції на світло, немов ти хочеш протерти очі, не вірячи, і протерши, все ж бачиш: язика полум'я поглинають твій зір, приковуючи все навколо до себе. Як відомо, "Mojo" в перекладі означає амулет або харизму та пов'язується з африканськими віруваннями в надприродну силу заклинань вуду. Так само "Mojo Rising" є анаграмою імені Jim Morrison. Але в контексті образу вірша "Mojo Rising" стає нескінченним світлом глядача, який, дійшовши до краю візуального переживання, поринув у гучний, нескінченний сміх.

Основним образом вірша "Riders on the storm" [15], безсумнівно, є вода, яка відіграє роль полотна на якому відбуваються послідовні слайди образів вірша. Сама мелодія вірша починається з дощу як візуального фону, який розгортається в краплях словами. Теми космогонії у вірші виражені життєвими темами, ними скоріш за все є гра із собакою на задньому дворі, дорога та спостереження на березі пляжу. Особливо в цьому вірші виділені теми любові та смерті, дівчини, і вбивці. Хоча скоріш за все цей вірш може бути сприйнято як спостереження урагану, з'єднання протилежних сил вітру та води. Але стан вірша знаходиться поза цього урагану, швидше вдалині. Образи ж спливають немов розповідь зливи. Космогонізм вірша виявляється через сприйняття урагану як чогось космічного, де наша земля немов кістка обертається від господаря до пса, супроводжувана радістю та спрямована в безмежність -

*Riders on the storm
 Into this house we're born
 Into this world we're thrown
 Like a dog without a bone
 An actor out alone
 Riders on the storm
 There's a killer on the road
 His brain is squirmin' like a toad
 Take a long holiday*

*Let your children play
If ya give this man a ride
Sweet memory will die
Killer on the road, yeah
Girl ya gotta love your man
Girl ya gotta love your man
Our life will never end
Make him understand
The world on you depends
Take him by the hand.*

*Вершники бурі
Народжені в лоні
Залишені світом мов на долоні
Як кістка без пса в нескінченному колі
Акторисамотньої долі
Вершники волі
Вбивця в дорозі
Думками коритися більше не в змозі
Канікули довго тривають
Нехай знову діти пограють
Вбивці надати себе наздогнати
Солодкий залишити спогад вмирати
Вбивця в дорозі
Дівчина, що може його полюбити
Дівчина, що може його полюбити
Візьми його руку
Дай зрозуміти
Що в світі я кому належите
життя є безмежним.*

У прочитанні цього вірша можна помітити: якщо читати вірш тільки по останніх словах, то можна побачити взаємний сенс між парами останніх слів, немов вірш написано не тільки горизонтально, а й вертикально, таким чином, звертаємо увагу на такі пари ідей образів – "storm born" - "throw bone" - "alone storm" - "road toad" - "holiday play" - "ride die" - "man hand" -

"understand depends never end". Отже – "шторм народився" - "кинув кістку" - "одинокій бурі" - "жаба на дорозі" – "свято гри" - "осідлало смерть" - "дотик" - "розуміння належить нескінченності".

Особливо цікавою, для перекладу є пара образів "жаба на дорозі". Відомо, що жаби на дорозі можуть бути прикметою дощу, але так само відомо, що на деяких територіях жаба є священним символом, молитва якому здатна викликати дощ. За австралійською легендою посухи в центральних та пустельних частинах Австралії пов'язані з підступами злої гігантської жаби, яка випиває всю воду. І щоб повернути цю воду, герої легенди повинні були цю жабу розсмішити.

Можна також вдатися до прочитання вірша по діагоналі зліва направо: до слова з першого рядка додати друге з другого рядка, і так до кінця, отримуючи такі словосполучні образи: "riders this house without alone", "riders is holiday", "let you willdie, yeah", "killer you gotta the understand". Отримуємо – "вершники не самотні в цьому будинку" - "вершники святі" - "нехай ти помреш, так" - "смерть володіє знанням". Переклад "Holiday" як "святі" зроблено з тих причин, що "Holiday" одночасно позначає релігійні свята та святі дні, що більше підходить по змісту. У свою чергу, також змінюємо порядок останніх двох слів, після чого остання фраза отримує вигляд - "killer you gotta the understand our world" - "смерть, ти володієш знанням нашого світу".

Загалом для поезії Д. Моррісона характерною єяскраво виявлена образна естетика. Кожна ідея його вірша наділена немов самостійною енергією, що індивідуалізує його. Драматизація у віршах відбувається внаслідок особливих поетичних поштовхів, які обумовлюються архаїчним та філософським розумінням природи речей, яке було властиве його типу мислення. Одночасно ця драматизація зростає зі сценічного пафосу, але перш за все її джерелом є поетичне споглядання життя і тих природних процесів, які його оточують. Образи у віршах Д. Моррісона одноманітні, повторювані, хоча й щоразу через нові сюжети, немов вони постійно переживають новий контекст та досвід власного послання. Але справа в тому,

що вмирати Д. Моррісон почав ще на сцені, кожного разу імітуючи свою смерть. Відтак народжується особливий екстрим прочитання його рухів, коли вірші перебувають фактично на межі двох світів.

За Д. Моррісона міг би сказати Д. Керуак- "І на якусь мить я досяг тієї точки екстазу, якої хотів досягти завжди, - я ступив за межу хронологічного часу під позачасову тінь, в чарівне бачення посеред похмурого царства смерті, і відчуття смерті мене змушувало рухатися далі, і привид йшов по п'ятах самого себе, а сам я поспішав до іншої межі, до тієї, за якою сховалися ангели" [2, с. 195].

Одночасно поетичному драматизму Д. Моррісона характерні космогонічні якості, які виявляються в абстрактному поетичному космізмі, що розкриває шалені простори тихого і незримого вітру Вільяма Блейка -

*We were drawn down long from a deep sleep
And awakened at dayfall by a worried gardener
And made to be led through dew wet jungle
To the swift summits
'Or looking the sea.*

*Ми надовго замовкли в глибокому сні
Прокинуті стурбованим садівником осені
Проведені крізь вологі джунглі роси
Щоб дивитись в проникливі вершини
Та бачити море.*

Широта драматичного діапазону Д. Моррісона зумовлена насамперед і тим, що ним було добре підібрано філософську основу та усвідомлено вірний для поезії творчий орієнтир, смисл якого був запозичений для назви свого колективу з вислову Вільяма Блейка: "If the doors of perception were cleansed, every thing would appear to man as it is, Infinite" – "Якщо двері сприйняття чисті, то речі постають такими, які вони є, нескінченними" [5].

1. Ницше Ф. Рождение трагедии из духа музыки/ Фридрих Ницше. – Санкт-Петербург : "Азбука – классика", 2007 – 202 с. 2. Керуак Д. В дороге / Джек Керуак. – Санкт-Петербург : "Азбука", 2010. – 350 с. 3.

Дидро Д. Племянник Рамо ; Парадокс об акторе / Д. Дидро. – Санкт-Петербург : "Азбука – классика", 2007. – 222 с. 4. Блейк У. Песни Невинности и Опыта / Уильям Блейк. – Санкт-Петербург : "Азбука – классика", 2009. – 263 с. 5. Блейк У. Избранные стихи [Эл. ресурс] / Уильям Блейк. – Режим доступа : http://www.lib.ru/POEZIQ/BLAKE/blake1_1.txt. 6. Керуак Д. Бродяги Дхармы [Эл. ресурс] / Джек Керуак. – Режим доступа : <http://lib.rus.ec/b/26597>. 7. Тибетская книга мертвых. – Санкт-Петербург : "Азбука - классика", 2009. – 377 с. 8. Проклятые поэты. – Санкт-Петербург : "Азбука - классика", 2009. – 303 с. 9. Поль де Ман. Критика и кризис [Эл. ресурс] / Пер. С.А. Никитина. – Режим доступа : <http://dironweb.com/klinamen/read9.html>. 10. Derrida J. Memoires / J. Derrida. – NY ; Columbia UP, 1986. 11. Хайдеггер М. Время и бытие / Мартин Хайдеггер. – М., 1994. 12. Хайдеггер М. Работы и размышления разных лет / Мартин Хайдеггер. – М., 1993. 13. Shafranova K.A. Deconstruction of Poetry as Ontology of the Postmodernist Concept of the Metaphysics of Absence [Эл. ресурс] / Shafranova K.A. – Режим доступа : izvestia.asu.ru/2010/2-1/phls/TheNewsOfASU-2010-2-1-phls-04.pdf. 14. Поэзия Джеймса Д. Моррисона в русских переводах : проблема адекватности [Эл. ресурс]. – Режим доступа : http://w3.ivanovo.ac.ru/cyberpar/morrison_trans.htm. 15. Пісні та вірші Джима Моррісона [Эл. ресурс]. – Режим доступа : http://lyrics.deviant.ru/text_pesni/68/the_doors/the_doors.htm.

1. Nitsche F. Rozhdienie tragedii iz duha muzyki/ Fridrih Nitsche. – Sankt-Peterburg : "Azbukа – klassika", 2007 – 202 s. 2. Keruak D. V doroge / Dzhek Keruak. – Sankt-Peterburg : "Azbukа", 2010. – 350 s. 3. Didro D. Plemyannik Ramo ; Paradoкс ob aktore / D. Didro. – Sankt-Peterburg : "Azbukа – klassika", 2007. – 222 s. 4. Bleyk U. Pesni Nevinnosti i Opyita / Uilyam Bleyk. – Sankt-Peterburg : "Azbukа – klassika", 2009. – 263 s. 5. Bleyk U. Izbrannyye stihi [El. resurs] / Uilyam Bleyk. – Rezhim dostupa : http://www.lib.ru/POEZIQ/BLAKE/blake1_1.txt. 6. Keruak D. Brodyagi Dharmy [El. resurs] / Dzhek Keruak. – Rezhim dostupa : <http://lib.rus.ec/b/26597>. 7. Tibetskaya kniga mertvyih. – Sankt-Peterburg : "Azbukа - klassika", 2009. – 377 s. 8. Proklyatyie poetyi. – Sankt-Peterburg : "Azbukа - klassika", 2009. – 303 s. 9. Pol de Man. Kritika i krizis [El. resurs] / Per. S.A. NikItIna. – Rezhim dostupa : <http://dironweb.com/klinamen/read9.html>. 10. Derrida J. Memoires / J. Derrida. – NY ; Columbia UP, 1986. 11. Haydegger M. Vremya i byitie / Martin

Haydegger. – M., 1994. 12. Haydegger M. Raboty i razmyishleniya raznyih let / Martin Haydegger. – M., 1993. 13. Shafranova K.A. Deconstruction of Poetry as Ontology of the Postmodernist Concept of the Metaphysics of Absence [El. resurs] / Shafranova K.A. – Rezhim dostupu : <http://izvestia.asu.ru/2010/2-1/phls/TheNewsOfASU-2010-2-1-phls-04.pdf>. 14. Poeziya Dzheymisa D. Morrisona v russkikh perevodah : problema adekvatnosti [El. resurs]. – Rezhim dostupa : http://w3.ivanovo.ac.ru/cyberpar/morrison_trans.htm. 15. PlsnI ta vlrshI Dzhima MorrIsona [El. resurs]. – Rezhim dostupu : http://lyrics.deviant.ru/text_pesni/68/the_doors/the_doors.htm.

Kurilov Y.Y. The phenomenon of Jim Morrison's poetry.

This article focuses on the philosophical interpretation of the poetry of Jim Morrison. As you know, Jim Morrison still admired, and his poems are still the object of study. I should add that in a national study poetry of Jim Morrison studied for the first time that illuminates the whole perspective and relevance of the work. First of all, the poetry of Jim Morrison amazes us with its multidimensionality and typical of her cross-cultural value. Ultimately, the work of Jim Morrison is a combination of poetry, music and imaginative way. Under the context of our researchis taken the basic and most famous works of Jim Morrison, including selected poetry text perceived as a univeralmethod that transmits poetically - philosophical meaning. Central note of our research is poetical methods of Jim Morrison, which directed on playing the imaginative and philosophical thrust. Interpretive research method is deconstruction, which involves translation of the poem and analysis of poetic images as interpretive tools. Also under the research are taken the mythical, psycholinguistic and poetically - philosophical aspects of poetry Jim Morrison, which consists of all those factors that form impressions of Jim Morrison's poetry. Poetic language in research considered under the perspective of how it is the source of life in general and how poetry is a form of philosophicalthinking andimagination.

Keywords: poetry, philosophy, deconstruction, a philosophical interpretation

Курилов Ю.Ю. Феномен поэзии Джимма Моррисона.

Статья посвящена лингвофилософской интерпретации поэзии Джимма Моррисона. Основное внимание обращено на поэтические средства Д. Моррисона, направленные на воспроизведение образной и философской нагрузки художественного слова. Использован метод интерпретации, предусматривающий перевод стихотворения и анализ поэтических образов как средств вербализации языкового сознания автора. Также рассмотрены мифические, психолингвистические и философские аспекты поэзии Д. Моррисона.

Ключевые слова: поэзия, лингвофилософия, интерпретация, языковое сознание автора.